

Bed valget.

Mel.: Hvo ved hvor nær mig er min ende.

Nu gaar til valg de gamle sjæle,
som skjælver for sit nederlag.
Men de vil dog ved høire dvæle
og kæmpe for bagstrævet's sag.
Nu raaber de udi sin sorg:
„For stedsse falden er vor borg!“

De halte, blinde maa nu kjøres
og alle, som har noget meen;
thi frem i kampen strig der høres:
Vær med, vær med at kaste sten;
for det blir nu stor nød og sorg
om vi ei tar igjen vor borg.

Frem, frem til maalet, redder flaget;
thi ellers rives mærket ud.
Ak, om den sværm nu bort blev jaget,
som os saa grundig træder ned.
Benjamins stamme falden er,
ulykken er nu kommet nær.

Hør Ullmann's feiersstemme klinger,
vort fald han har os forudsagt.
O Douglas kom paa gule vinger
og hjælp os; thi vi er fortabt.
Vi slagen er, hjælp hvis du kan,
her ligger vi nu strødd som „Sand“.

Nu heises maa den forte vimpel,
Benjamins aand er faren ned!
Der præker han for rig og simpel
forstyrret er nu jordens fred.
O ve! O ve! vor sag staar flet
almindelig blir stemmeret!

Efter valget.

Mel.: Ja vi elsker dette landet.

Kampens dag er nu tilende
vai du rene flag!
Nøgne stænger gir tilkjende
tabt er høires sag.
Trøndere hav tak for strævet,
tappert holdt vi ud;
thi vi har det standpunkt hævet
at :; staa fast :; tilslut.

Vai vort flag nu frit i Norden
for det folkefærd,
som sin grundvold her har bygget
med sit tapre sværd.
Svenskens trubsel vi nu trodsjer,
fremad usorragt!
Frihedsstormen jebnt nu blaaser,
Nordmænd :; staa paa :; vagt.

Frihedsaand bryd frem fra mørket
reis dit gamle nord.
Nebd dens ære og vær trøstet
du har frelst din mor.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
90
80
70
60
50
40
30
20
10

Staa nu trygt paa Norges knauser
som et panserhælv;
og du svarer svenske røster
vi kan :: styre :: selv.

Slot og hytte maa bli like
fællestanke gro!
Fædremaalet frem vil like
og vil fæste bo.

Gamle Norge nyt er vorden!
Landet eier vi!

Vi vort slag nu stolt fra Norden
:: Norge :: du er fri.

Vi vort land i fred vil bygge
helt fra nord til syd;
samle vore indtægtskilder
reise by og bygd,
som en have Norge blomstre
blandt de vilde fjær.
Arbeidsmanden blandt de rige
nu kan :: leve :: her.

Harald Haarfager nu kommer
Tordenstjold ogsaa;
fortidsminder nu opvaagner,
snart vi samlet staa.
Lad de svenske promenere
i sit eget hus;
vi vil fred og samfunds :: ære ::
Løst da seierskrus.

Eftertryk forbydes.

